

Temat Tygodnia: Wiosenne powroty

Termin realizacji 30.03-03.04.2020r

Zadania do realizacji:

Śłuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej - Gdzie budować gniazdo?

– Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci- powiedziały dzieci.

– Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca - oburzył się skowronek.

– O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruzdzie, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu.

– Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – świergotała jaskółka.

–Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przyklepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z najdelikatniejszych puchów i zawieszane na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską...

– Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – zaćwierkał stary wróbel. – Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruzdzie łatwo szukać ukrytych owadów w ziemi. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... – Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte szpakom. Owszem dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznosił na gniazdo miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żałują mi tego kącika.

- **Rozmowa na temat opowiadania.**

-Które ptaki rozmawiały o gniazdach?

-Jakie gniazdo zachował dzieci, a jakie skowronek?

-Jakie gniazdo zachowała jaskółka, a jakie remiz?

-Co powiedział wróbel na temat gniazd?

-Z czego ptaki robią gniazda?

- KARTA PRACY, cz.3,s.62.

Śłuchanie nazw ptaków, oglądanie ich gniazd. Określanie różnic i podobieństw między gniazdami. Kończenie rysowania bocianów według wzoru.

- Dzieci wraz z rodzicem oglądają zdjęcia ptaków przez internet – omawiają ich wygląd – różnice i podobieństwa

- Dzielą nazwy tych ptaków na sylaby.

Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Zadania o ptakach.

Dzieci mają przed sobą 10 drobnych elementów (to będą liczniki – mogą to być kredki, klocki, guziki itp.) Rodzic podaje zadania, a dzieci starają się je rozwiązać, dokładając klocki lub je odkładając.

- Na drzewie siedziało 7 wróbli. (Dzieci układają przed sobą siedem klocków) Potem przyleciały jeszcze 3 wróble. (Dzieci dokładają jeszcze trzy klocki) Ile wróbli siedzi teraz na drzewie?

(dzieci liczą klocki i podają liczbę, odpowiadając na pytanie)

- Na drzewie było 8 gołębi. (Dzieci układają przed sobą 8 guzików). Przejeżdżający samochód wystraszył je i wszystkie odleciały. (Odsuwają 8 guzików). Ile gołębi pozostało na drzewie?

(dzieci liczą guziki i podają liczbę, odpowiadając na pytanie)

- W ogrodzie stał karmnik. Było w nim 6 ptaszków. Potem przyleciały jeszcze 2 ptaszki. Ile ptaków jest teraz w karmniku?
- Na drzewie usiadły 3 wróbelki, potem 2, a na koniec przyleciało jeszcze 5 wróbelków. Ile wróbli teraz siedzi na drzewie?

ZABAWA RUCHOWA - wróbelki i kot

- Dzieci są wróbelkami. Swobodnie biegają po wyznaczonym miejscu, machając rękami jak skrzydełkami. Na hasło rodzica – idzie kot, dzieci jak najszybciej muszą przykucnąć, HASŁO - kota nie ma, jest sygnałem do ponownego poruszania się.
- Obserwowanie zachowania wróbli w ogrodzie. Słuchają ich głosu. Zastanawiają się, o czym może myśleć siedzący na gałęzi wróbelek.

KARTA PRACY – cz.3, s. 63, 64

WSPÓLNE ZABAWY RUCHOWE Z DZIECKIEM - metoda ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne, pedagogika zabawy.

1. **Powitanie rodzica z dzieckiem** – witamy się noskami, brzuskami, rączkami (lewą, prawą), kolanami itd.
2. **„Kołyska”** - rodzic siada na podłodze, dziecko między nogami rodzica, który delikatnie buja się z boku na bok, kołyszą je i podpierając kolanami, udami i ramionami.

Śpiewamy piosenkę na powitanie (**śpiewamy do melodii „Panie Janie”**):

Witaj mamo, witaj córko (synu)

Jak się masz, jak się masz?

Bardzo ciebie kocham, bardzo ciebie kocham,

Bądź wśród nas, bądź wśród nas.

3. Rodzice i dziecko stoją – śpiew do pąsu:

Gimnastyka dobra sprawa, dla nas wszystkich to zabawa

Ręce w górę, w przód i bok, skłon do przodu, przysiad, skok.

Głowa, ramiona, kolana, pięty, kolana, pięty, kolana, pięty

Głowa, ramiona, kolana, pięty, oczy uszy, usta, nos.

4. „Wałkujemy ciasto” - rodzic leży płasko, ręce ma złączone nad głową. Dziecko turla rodzica pchając go do przodu za biodra. Rodzic może pomóc dziecku w taki sposób, aby nie było tego świadome. Następnie turla dziecko.

5. „Podwójny wałek” - rodzic w pozycji jak poprzednio przytula dziecko twarzą do siebie, przytula je na całej długości ciała i turla się razem z nim. Musi przy tym uważać, aby nie przygnieść dziecka.

6. „Jazda na koniu” - rodzic przyjmuje pozycję na czworakach, dziecko kładzie mu się na plecach chwytając rękoma za szyję.

7. „Masażyk” - dziecko leży przodem, rodzic masuje mu plecy analogicznie do wypowiedzianych słów:

Idą konie - *(palcami udajemy kroki konia)*

Przyszły słońce - *(palcami udajemy ciężkie słoniowe kroki)*

Idzie pani na szpileczkach - *(szybko kroczymy po plecach opuszkami palców wskazujących)*

Idzie szczypraweczka - *(delikatnie szczypiąc wędrujemy po plecach na skos)*

Świeciły dwa słońeczka - *(rysujemy dwa kółka)*

Płynęła sobie rzeczka - *(palcem rysujemy na plecach krętą rzekę)*

Spadł deszczyk - *(palcami naśladujemy spadające krople)*

Czujesz dreszczyk? Czujesz dreszczyk?

Po wykonaniu ćwiczenia następuje zmiana ról.

8. „Skąła” - siad skulny, plecami do siebie, przepychanie osoby stawiającej opór.

9. „Paczka” - dziecko siedzi skulone, mocno „zamknięte w sobie”, rodzic próbuje je rozpakować, zamiana ról.

10. Przeciąganie - siad skulny, twarzą do siebie, przeciąganie się w przód i w tył.

11. „Tunel” - dorosły przyjmuje pozycję w klęku podpartym, a dziecko wędruje przechodząc przez rozmaite wolne miejsca stworzone przez jego ciało.

12. „Kołysanka” - rodzic z dzieckiem siedzą przytuleni do siebie śpiewają dowolną kołysankę. Zamykają oczy, chwila ciszy , wstanie i radosne podskoki na zakończenie ćwiczeń.

- Omówienie wrażeń i odczuć po wspólnych wykonywanych ćwiczeniach.
- Mocne uściski dla mamy - taty - i dziecka.

WESOŁA WILGA - praca plastyczna(karta 18, klej, nożyczki, kredki)

- Wycinanie z karty rysunku wilgi.
- Nacinanie obrazka w zaznaczonych miejscach i składanie go według instrukcji
- Sklejanie głowy.
- Porządkowanie miejsca pracy.

KARTA PRACY - cz. 3, s. 66.

Łączenie fragmentów obrazków z dołu karty z odpowiednimi pustymi miejscami na dużym obrazku.

ZABAWA RELAKSACYJNA - ptasie gniazdo. Potrzebne będą(kocyki, poduszeczki, nagranie spokojnej muzyki) https://www.youtube.com/watch?v=Xt9HHai_mbc

Rodzice wraz z dziećmi budują na środku pokoju gniazdo z klocków i poduszek. Wszyscy siadają w gnieździe. Rodzic prosi dziecko aby wyobraziło sobie, że jest pisklęciem przy nagraniu spokojnej muzyki opowiada co się zdarzyło.

-Nasze przytulne, ciepłe gniazdko jest bardzo wysoko na drzewie i wiatr kołysze nim delikatnie. W gnieździe mieszkają mama bociana i małe bocianie pisklęta. Wiatr dmie coraz mniej. Nagle gniazdo się przewraca, a wy, małe pisklęta, musicie rozłożyć skrzydełka i machać nimi, aby nie spaść na ziemię. Rozłóżcie szeroko ramiona i latajcie po pokoju, mówiąc: kle, kle, kle... dopóki nie naprawię gniazda i z powrotem was do niego nie przyprowadzę. (Rodzic naprawia gniazdo i przyprowadza do niego jedno pisklę za drugim.)

Rodzic kontynuuje opowieść: -Teraz znów siedzimy w naszym ciepłym gniazdku i łagodnie się kołysimy. Ojej, nadchodzi burza! Nagle nasze gniazdko znów się przewraca. Rozłóżcie skrzydełka i latajcie po pokoju, powtarzając przy tym: kle, kle, kle... Mocno poruszajcie swoimi skrzydełkami, aby stały się silne. Chcę naprawić gniazdko i zanieść do niego wszystkie pisklęta. Teraz znowu możemy wszyscy razem siedzieć w ciepłym domku. Widzę, że moje małe bocianki umieją już latać... Rozwińcie swoje skrzydełka, pofruńcie i przylećcie teraz do gniazda same.

WIOSNA – pierwsze oznaki w przyrodzie - film edukacyjny dla dzieci – AbcZabawa.

https://www.youtube.com/watch?v=Wjo_Q1OYTmY

PTAKI POLSKI - wiosenne odgłosy ptaków.

<https://www.youtube.com/watch?v=NFz4nfoB5dA>

Rozwiązywanie zagadek o ptakach(rodzic czyta – dziecko odgaduje)

Piórka biało-czarne,

Wiosną do nas przyleciała

Już po lesie kuka,

Buciki czerwone; ta ptaszyna czarna mała. Gniazdka sobie szuka.
Uciekają przed nim żabki, Murować się nie uczyła, Jak znajdzie podrzuca jajka,
Bardzo przestraszone.**(bocian)** ale gniazdko ulepiła.**(jaskółka)** niech inni je wygrzewają.
(kukułka)

Śpiewa wysoko
Piosenki do słońka,
Głos ma podobny
Do drzenia dzwonka.**(skowronek)**

SŁUCHANIE PIOSENKI „Wiosenne buziaki”(sł. I muz.Krystyna Gowik, Aleksandra Żurawska)

<https://www.youtube.com/watch?v=iXVw5asKVGU>

- I. Już rozgościła się wiosna.
słońce i kwiaty przyniosła.
Huśta się lekko na tęczy,
motyle i ptaki ślą wiosnie buziaki.

Ref.: Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.
Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiosnie.
Hop, hop, raz, dwa, trzy,
byczną już pszczoły i kwitną bzy.
A całe miasto całusy śle,
bez wiosny było tu źle.

II. Słońce rozdaje promyki,
gonią się w lesie strumyki.
Mrówki zaczęły porządki,
a grube ślimaki ślą wiosnie buziaki.

Ref.: Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.
Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiosnie.
Hop, hop, raz, dwa, trzy,
byczną już pszczoły i kwitną bzy.
A całe miasto całusy śle,
bez wiosny było tu źle.

III. Kwiaty swe płatki umyły
i świeże stroje włożyły.
Budzą się wszystkie zwierzaki.
Kociaki i psiaki ślą wiosnie buziaki

Ref.: Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.
Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiosnie.
Hop, hop, raz, dwa, trzy,
bzyczą już pszczoły i kwitną bzy.
A całe miasto całusy śle,
bez wiosny było tu źle.

Rodzic zadaje pytania dziecku, dotyczące tekstu piosenki.

- O kim jest ta piosenka?
- Po czym poznajemy, że przybyła wiosna?
- Co robią zwierzęta, kiedy dni są coraz cieplejsze?
- Co robią ptaki gdy powrócą do kraju?
- Czy wszystkie ptaki budują gniazda?

KARTA PRACY - cz. 3, s. 67

Oglądanie zdjęć. Dotykanie ich i mówienie nazw ptaków. Kończenie podanego rytmu –naklejanie odpowiednich zdjęć ptaków odszukanych w śród naklejek. Łączenie pierwszych głosek z nazw obrazków. Podawanie nazwy ptaka która powstała.

Karta pracy – cz.3, s 68

Czytanie z rodzicem (lub samodzielnie) nazw ptaków z pierwszego rzędu. Odszukiwane w drugim i trzecim rzędzie takich samych wyrazów. Kolorowanie ich tak samo jak tych we wzorze.

Karta pracy – cz3, s69

Rysowanie pośladach linii od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazywanie ptaków. Oglądanie Piór wybranych ptaków.

- **Ćwiczenie słuchu fonetycznego- co to za ptak?**

Rodzic podaje głoski a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi samymi głoskami. Np. a-albatros, b-bocian, d-dudek, g-gawron, j-jemiołuszka, k-kukułka, m-mewa, o-orzeł, p-pliszka, s-sowa, w-wrona.

Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskią – Zarembą ‘Sąsiad szpak’.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować.

Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschniętej trawy.

Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracił do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdołał rower Ady.

Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

Mamo, Tato! – przeprowadź proszę rozmowę na temat opowiadania.

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

Karta pracy-cz3, s 70-71

Liczenie żab. Wskazywanie dwóch takich samych par żab. Kolorowanie ich. Wyklaskiwanie podanego rytmu i powtarzanie tekstu za rodzicem.

Ptasi koncert. Zabawa muzyczno-ruchowa – Wspólnie przypominamy nazwy ptaków, dzieci naśladowują odgłosy, jakie wydają ptaki i wymyślają dla nich gesty. Rodzic może podpowiadać odgłosy i gesty.

Poniżej przykładowe propozycje: • Słowik – pio, pio, pijo (np. kołysanie głową na boki); • Wróbel – ćwir, ćwir (np. machanie małymi skrzydełkami); • Kukułka – kuku, kuku (np. pochylanie tułowia do przodu i do tyłu);

• Kogut – kukuryku (np. wypinanie klatki i wyciąganie szyi); • Kura – koko, koko (np. jedzenie ziarenek);

• Indyk – gul, gul (np. ręce za plecami i kołysanie się na boki); • Dzięcioł – stuk-puk! (np. tupanie nogami);

• Sowa – hu, hu, hu, hu (np. kręcenie głową); • Kruk – kra, kra (np. machanie dużymi skrzydłami);

• Kaczka – kwa, kwa (np. półprzysiad i machanie skrzydłami); • Gęś – gę, gę (np. półprzysiad i kołysanie się na boki); wyprostowane – uderzanie w dłoń).

Przy dowolnej melodii rodzic pokazuje zdjęcie wybranego ptaka, dziecko prezentuje odgłos i ruch, można przyspieszyć pokazywanie sylwet(mile widziana muzyka o różnej dynamice)

Zabawa relaksująco-wyciszająca z piórkiem – Rodzic rysuje, łaskocze piórkiem dziecko, które stara się nie roześmiać, jeśli się zaśmieje, następuje zmiana.

UDANEJ ZABAWY- W KOLEJNYM TYGODNIU NASTĘPNY MATERIAŁ ☺